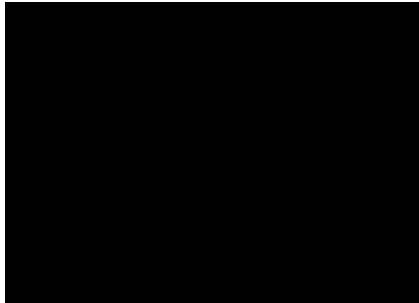

© www.labiennale.org

A les últimes cinc edicions de les biennals d'arquitectura de Venècia, és a dir, durant els últims deu anys, he escoltat sempre la mateixa frase: 'és una biennial insòlita?'. No obstant, aquesta XIV edició és, no és possible, encara més particular, donat que és una exposició sense arquitectes, com havia promès el comissari Rem Koolhaas, fidel a la ben construïda fama de sembrar escàndols? O més aviat, una exposició que vol tallar qualsevol connexió amb l'arquitectura contemporània mirant a les històries per explorar i posar llum en aquest particular moment d'*impasse de l'arquitectura*.

Això explica el malestar que hi havia durant els dies de la inauguració entre molts protagonistes als que, fins fa poc temps, els agradava ser anomenats *archi-star*, paraula quasi prohibida en el vocabulari *socialment correcte*. Evidentment la intenció de Koolhaas era provocar una reacció.

Des dels seus inicis, quan va realitzar uns estudis sobre Nova York, capital del segle XX,

Koolhaas va acusar als arquitectes de moure's entre deliri, omnipotència i frustració.

Sembla que en el moment en el qual l'arquitectura es mostra incerta i impotent front les transformacions de l'època, s'intenta trobar una forma diferent de representar aquesta biennal.

Així, qui esperava una exposició amb mirada cap al futur, trobarà que és obligat mirar abans cap allò passat recentment. Qui esperava una varietat de llenguatges trobarà el grau zero de l'escriptura arquitectònica: aquells elements primaris com el sostre, les parets, els sòls, els lavabos etc. que són definits pels estetes com el cantó fosc de l'art de construir, l'inconscient tecnològic.

Sota el títol 'Fundamentals', Koolhaas va contactar els comissaris d'aquesta edició perquè recopilassin una gran quantitat de coneixement, traient a la llum investigacions amagades, oblidades, disperses i/o prèviament no examinades, per posar-les a disposició de la major comunitat arquitectònica. Això es va aconseguir no només en la forma i el contingut de la Biennal, sinó també en les nombroses publicacions produïdes pels curadors (una pràctica que segueix de prop les tradicions d'OMA/ AMO).

En molts pavellons, la densitat i la profunditat dels continguts fan que sigui molt difícil entendre's a primera vista. Els festivals i les exposicions d'arquitectura tenen tendència a basar-se en experiències d'una sola línia, però com 'Fundamentals' estava tan concentrat en transmetre idees sobre la relació de l'arquitectura amb la modernitat dels últims 100 anys, es va transformar en un desafiament major per als curadors. Molts pavellons van generar publicacions de qualitat, pel què tot el coneixement desenterrat pot influir en el pensament arquitectònic molt després de que la Biennal acabi al novembre.

Alberto Collet, arquitecte Corresponsal COAC a Venècia, Itàlia

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <https://www.arquitectes.cat/ca/content/biennal-de-ven%C3%A8cia-sense-archistar?language=ca>

Links:

[1] <https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/4307?language=ca>

[2] <https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29?language=ca>